Lê Thị Huệ

“Sex Sells”: Cảm giác sau khi đọc những bài bình thơ Vi Thùy Linh của các đàn anh văn nghệ

Là một nữ độc giả sống ở Mỹ lâu năm, bị đầu độc bởi tài liệu dâm quá nhiều, tôi trở thành một độc giả hơi bị nhanh nhạy với những thứ có dâm ở trỏng. Tôi viết những dòng chữ này mà phải cầm cự ghê lắm mới không trích dẫn các thứ của những ông Tây Masters & Johnson (1) và bà đầm Playmate of The Year (2) nào để minh chứng hùng hồn là tôi đã bị đọc, xem, và nghe qúa nhiều đô lượng về dâm. Chỉ xin dùng hai chữ “Sex Sells” như là một biểu thị rằng tôi cũng có biết sơ về thứ hồi môn dâm này của Mỹ để chỉ một hiện tượng cũ mèm. Mà nói theo kiểu của nhà văn Mai Thảo lúc còn sống đã có lần nói với tôi, văn chương nào có đá tí dâm vào trong đấy, cũng đều bán chạy .

“Tôi bắt đầu xe lửa mải miết, gầm lên tự trấn an, át đi trong tiếng thở đuổi theo mình, phía những cơ thể đầy ham muốn.

Tôi biết thân thể mình đang khô đi khi xe lửa không còn đường ray để chạy

Trước biển đêm”

Vi Thùy Linh thơ một cách thơ ngây, như chính tác giả thú nhận:

“Con người sẽ còn bất hạnh vì sự thông minh và cả tin(?)

Nhưng tại sao tại sao tại sao

Tôi lại cố rướn mắt đau đáu con đường đã qua

Tôi lại cố tìm Tôi, được một lần nữa thơ ngây, trong chiều cao im lặng”

Đây có lẽ là một trong vài điểm nổi bật về những câu thơ của một người con gái đôi mươi: Yêu cuồng nhiệt và sự cả tin vào đàn ông.

Và đây cũng chính là điểm mà tôi muốn chỉ ra: khi Vi Thùy Linh tả những cơn khát dâm và khát tình, thì VTL đã bày đầy dẫy trong thơ cô ta tầm nhìn của một nữ nạn nhân. Nạn nhân này đã bị ảnh hưởng nặng nề từ phim ảnh và sách vở của một thế giới được hướng dẫn bởi bản tính nam.

Nạn nhân Vi Thùy Linh đã nhơn nhơn lập lại một phó bản cả ngợi thân xác mà cả thế giới đàn ông trong cuộc đời này đều nhất trí: trong tình ái, dâm đi đầu.

Không điều gì mạnh mẽ hơn dâm. Tất cả mọi ngả đường đều dẫn đến La Mã dâm.

“Em vén áo lên để cho anh tràn tinh khôi và mãnh liệt”

Là câu thơ thương hiệu (trade mark) nhất của Vi Thùy Linh.

Rất tiếc, câu thơ trên đã rất xa vời cái bản ngã nữ của những người con gái tuổi đôi mươi. Cơ thể và tình cảm của người nữ ở tuổi đôi mươi chưa kịp phản ảnh trong lời phát biểu của cô thi sĩ này .

Cơ thể người nữ bắt đầu từ tuổi 12-13 cho đến 22-25 là thời gian học tập, điều chỉnh, và kinh nghiệm với các thứ linh tinh như: trong một tháng thì ngày nào bị trứng rụng, ngày nào bị kinh rơi, ngày nào bị hóc môn nhả, ngày nào bị tiền kinh hành. Các thứ máu me, hóc môn, trứng rụng, xuất hiện qúa đều đặn hằng tháng này, tạo cho người con gái một thời gian dài mươi hay mười lăm năm này, chỉ để làm quen và điều chỉnh với những biến đổi của cơ thể và tâm lý ở lứa tuổi hậu dậy thì này. Đứng về mặt phát triển tâm sinh lý, người thiếu nữ trong thời gian này, chưa điều chỉnh kịp, và nhất là chưa thiết lập được một thái độ can đảm tự tin đủ để bỏ qua những sự cố thể xác hàng tháng. Để chạy theo nhu cầu phục vụ ham muốn về tình dục từ thân xác mình, như những người nam đồng trang lứa.

Kết quả rõ rệt nhất là những chu kỳ máu me hàng tháng này đã làm chậm tiến trình đòi hỏi và thoả mãn tình dục ở người nữ. Trong khi đó thì người thanh niên không bị những cơn kinh nguyệt hành hạ nên họ có thong thả một tháng ba mươi ngày, một năm ba trăm sáu mươi lăm ngày để nghe tiếng réo của thân xác đòi hỏi ái tình.

Nhưng có lẽ cái ngăn cản vĩ đại nhất không cho phép người con gái đôi mươi đòi phục vụ nhu cầu tình dục của thân xác mình như người con trai cùng trang lứa, chính là hiện thân của sự bầu bì sanh nở. Yêu cuồng nhiệt và cưa thân xác với "giai" là có bầu ngay lập tức. Sự e ngại bầu bì là một yếu tố mãnh liệt đã khiến những người con gái tuổi đôi mươi không thể yêu thả dàn như người con trai dậy thì.

Nếu nhu cầu tình dục xảy ra mãnh liệt nhất vào lứa tuổi thanh niên của cuộc đời một người nam, thì đối với người nữ nhu cầu an toàn tình dục lại là một nhu cầu thôi thúc nhất trong giai đoạn thiếu nữ này. An toàn tình dục có nghĩa là không để dính cái bầu. An toàn cũng có nghĩa là cần để cho thân xác nghỉ ngơi. Vì cơ thể phải trải qua quá nhiều sinh hoạt ngoài ý muốn, nào là chóng mặt, nặng bụng, cơ thể phình ra trong thời kỳ tiền kinh, nào là trứng rụng nhão nhẹt một vùng phía dưới những ngày giữa tháng, nào là bị đau bụng dữ dội vào những ngày kinh rơi, nên người nữ luôn luôn có nhu cầu để cho thân xác nghỉ ngơi, sạch, khô ráo ít ngày. Cái ao của người con gái máu me ra hàng tháng là một nơi đau đớn gắn liền với khoái lạc. Trong giai đoạn này, người con gái bị, phải, làm quen với nỗi đớn đau của cái ao mình mang đến. Vì thế người con gái ở tuổi này còn rất chậm chạp trong tiến trình khai mở những đường dây khoái lạc của cửa ngỏ phía dưới ao nhà của mình.

Tình dục của người con gái ở tuổi đôi mươi là bi kịch khủng khiếp của cơ thể oà dâng. Cái thân thể mạnh mẽ là đại dương đau khổ và hệ lụy. Ám ảnh bầu bì là một ám ảnh quá lớn lao không một thứ nhu cầu nào khác có thể mạnh mẽ hơn. Kế tiếp là những trận máu me nhả ra từ phần cơ thể phía dưới thường trực nhắc nhở người con gái cơ thể của mình rất cận kề với cái chết và nỗi đau. Nói

tóm lại cơ thể và tâm lý của người con gái ở giai đoạn hậu dậy thì này có quá nhiều biến chuyển xảy ra thường trực. Khiến người con gái không thể và không bị dâm lái cho quên trời quên đất như người bạn trai cùng lứa khác phái được quyền hưởng thụ bên kia. Các hiện thân quá vĩ đại và thường trực này khiến cho sự mô tả rằng một người con gái vào tuổi đôi mươi khao khát lăn xả vào nhu cầu dâm của thân xác như người con trai tuổi đôi mươi, là một phát biểu dối trá về bản chất nữ ở lứa tuổi này.

“Tôi bắt đầu xe lửa mải miết, gầm lên tự trấn an, át đi trong tiếng thở đuổi theo mình, phía những cơ thể đầy ham muốn.

Tôi biết thân thể mình đang khô đi khi xe lửa không còn đường ray để chạy”

Phản ảnh tình yêu của người con gái đôi mươi bằng một sự đòi hỏi tình dục cuồng say không để ý gì đến những mặt tâm lý trào dâng khác của cơ thể người phụ nữ, là một thứ rắp láp mô thức tình ái bấy lâu nay đã được định kiến sẵn trong thế giới của đàn ông. Nếu một cây bút nữ a dua với mô hình phim ảnh Hollywood cho rằng tình yêu cuồng nhiệt của người con gái vào tuổi đôi mươi bị thúc đẩy bởi những ham muốn tình dục, bất chấp những điều nào khác, thì đấy là một suy tưởng ngây thơ và mang đầy tính nạn nhân.

Vì cơ thể phải trải qua quá nhiều biếnđộng, đa số đàn bà học tập hưởng thụ khóai lạc chậm và trễ hơn đàn ông. Một người đàn bà ngoài ba mươi hay ngoài bốn mươi biết hưởng thụ khóai lạc thân xác thì có cơ may dễ xảy ra hơn là một người con gái hai mươi rên xiết đòi dâm .

“Em khóc sập trời anh vẫn cứ đi, gạt em về vạt vạt mây tơi tả

Em phút chốc là Nữ Oa, nâng khoảng trời bị trượt chân, bằng mi mắt khô trụi

Rồi hồn phiêu bồng lại nhập xác thân

Rồi lại nóng bừng hồi hộp hồi hộp

Em muốn tìm anh, nhưng lại lạc vào bóng mình, tìm anh trong tiếng vọng của bão

Con đường hút hút lõm những dấu chân

Em ướm chân mình, định uống nước trong một dấu chân, như cổ tích

Mà chỉ toàn dấu chân phụ nữ!

Hai bên đường, những bông hoa loa kèn đỏ khóc

Đêm ướt – những dấu chân đọng nước

Đi theo những dấu chân tới khi lả đi nơi gió xối thành thác, nơi những người đàn

bà ở trần, thổn thức nhìn đường tối và trăng sáng

Họ bảo em, đừng đi nữa, không tìm được đâu, những dấu chân biến mất

nhanh vì

đàn ông đổi thay như biển cả Tru lên tru lên những cây đèn đỏ

Trăng tước mình – rơi – như chiếc móng tay

Những người đàn bà làm bặt tiếng tru liên hồi của hoa, bằng lưỡi.”

Những câu thơ trên là những câu thơ hạ giá sự hiện hữu của người đàn bà. Hạ giá sự sống của người đàn bà xuống mức tùy thuộc vào sự ban phát tình yêu của người đàn ông. Một thành kiến đã hết sức cổ điển. Mô tả loại đàn bà kí sinh sống nương tựa vào tình yêu của những người đàn ông bỏ vợ. Nữ Oa nào trong này, chỉ chạy theo cầu cạnh chút tình ái của những người đàn ông đã bỏ rơi mình. Một mô thức tiêu biểu của những nạn nhân trong những liên hệ tình ái bị lạm dụng.

Đọc thêm một bài dưới đây nữa:

“Đôi mắt anh

Khi em hòa trong toàn vẹn anh

Em đã vén được bức màn bí ẩn về sự sống

Đắm đuối em

Đôi mắt anh

Mang bình minh và bóng tối

Em đã nhìn thấy quá khứ nặng nề náu trong đó những nỗi buồn, dẫu anh luôn cười
Tiếng cười vang như gió đại dương thổi qua núi đá

Vũ trụ có lỗ đen bí ẩn

Đôi mắt là lỗ đen của Vũ trụ – Người

Khi hôn mắt anh, mắt trong mắt anh

Em nhìn thấy sự vận động của thế giới từ những hạt mầm còn nằm trong ngấn nước.

Khi nằm nơi anh,

Em như ở trên hòn đảo bình yên của cuộc đời mình.

Khi áp vào tai anh,

Em nghe thấy muôn tiếng sóng vỗ về miên man, như áp con ốc biển

Khi em hòa trong toàn vẹn anh,

Em đã vén được bức màn bí ẩn về sự sống

Và em biết

Với tình yêu của em

Anh có thể ngẩng cao, trở thành chính anh

Mặt trời o cuộn len màu lửa đang xổ tung triệu sợi

Gió thổi rối những sợi len nắng đan nhau đan chúng ta.

Giữa những trật tự và rối loạn sinh động,

Nỗi buồn lại bùng lên

Ngày mai là một huyền viên

Trái đất vẫn xoay quanh những chiếc giường

Hãy tin ngày mai trong sự ngây ngất

Phản chiếu chúng ta, đám cỏ mọc từ dậy thì tới lúc chết

Hãy cứ tin ở huyền vin, dẫu trí óc ta lẫn lộn những vô định, mô phỏng

Trong cả cơn thịnh nộ khiến ánh sáng rớm tím hóa sứ thành những cánh hoa

Em tin ở ngày mai của đôi ta

Khi đôi mắt anh nhìn thấy trong mắt em những đứa bé chưa được sinh ra và hoan hỉ gọi
Không còn biết một chấn động nào hơn

Anh xoáy vào em

Cơn lốc.”

Triết lý tình ái vớ vẩn. Thơ lúc khúc. Chả có gì đặc sắc.

Đau khổ trong tình yêu là một bi kịch có thể làm thành tác phẩm nghệ thuật. Nhưng thơ hạ giá sự hiện hữu của người đàn bà xuống hàng xương sườn phụ sống. Vứt hết đời em vào phục vụ sự hiện hữu của anh để “anh có thể ngẩng cao trở thành chính anh”, thì đấy là hệ lụy cũ mèm xưa như trái đất của ông A Dong và bà E Và: đàn bà là cái xương sườn của đàn ông. Chả có gì trong này để

gọi là thơ trẻ, và canh tân, là thơ mới. Nếu không muốn nói là đấy là thứ tâm thức a dua với phái nam, dí thân phận đàn bà vào tròng nô lệ cổ điển của xã hội: sự hiện hữu của đàn bà tùy vào lòng thương yêu và sự tử tế của người đàn ông .

Trong tình yêu, người đàn ông bị phản bội thường đau khổ tột cùng trong khoảng thời gian đó. Vì không có tha nhân, ở đây là người tình hay người vợ, họ không chứng thực được sự hiện hữu của họ. Nhưng với người đàn bà, sau khi bị phản bội, dù đau khổ đấy, nhưng thường họ vùi mình ngay vào công việc chăm sóc những đứa con. Họ lo con đến chết đi được. Sự hiện hữu của người đàn bà sau khi tình bỏ đi, là vùi đầu vào sống chết với con cái. Chính vì sự chúi đầu vào lo cho con này, mà họ có thể sống sót hoặc họ phải sống sót sau những tai biến đổ vỡ hạnh phúc riêng này.

Rên xiết đòi sex là một phiên bản tưởng tượng do bắt chước đàn ông tơ tưởng dâm khi trống vắng đàn bà. Đối với đàn ông, sex là tất cả. Người đàn ông không thể sống thiếu dâm. Nhưng người đàn bà vẫn có thể sống không cần dâm.

Lý do là người đàn bà có con! Đối với người đàn bà con cái là một hiện thân choán ngợp hết mọi góc đời họ mà không điều gì có thể thay thế, không điều gì có thể giải thích nổi. Con cái thay thế dâm, thay thế người bạn đời của họ, thay thế tất cả mọi thứ. Vai trò làm mẹ là một vai trò có thể tước đoạt tất cả mọi nguồn sống khác nơi người đàn bà. Dù đây không phải là một mô hình lý tưởng. Trong thực tế, nếu có những nam tu sĩ hiến thân mình để phục vụ nhân loại, thì trong đời thường này, có vô số nhân loại đàn bà gạt bỏ những nhu cầu cá nhân sang một bên để lo cho con. Đó cũng là một lý tưởng sống cho tha nhân. Thế thôi.

Điều mà tiếng thơ Vi Thùy Linh mô tả người đàn bà tru lên khôn xiết nhớ những giây phút ái ân, sau khi bị chồng phụ, có lẽ chỉ đúng với những người đàn bà vô sinh. Còn thì phần lớn cái phần nhân loại gọi là những người đàn bà tầm thường có con kia, là những người đàn bà vạm vỡ và mạnh mẽ kinh khủng một khi phải xoè đôi cánh tay ngà ra bảo bọc con. Những người đàn bà mất chồng, bị chồng bỏ, bỏ chồng, tự động trở thành những người khổng lồ ngay khi thấy bầy con mình mất bố. Họ phải trở thành vĩ nhân ngay để còn đi làm ăn mà nuôi con. Hiện thân này không cho phép người đàn bà ngồi sầu lặng ủy mỵ than khóc nhớ những giây phút làm tình với bố chúng nó.

Phát biểu nghệ thuật căn bản là những phát biểu cá nhân. Vi Thùy Linh có thể phát biểu cuộc đời theo ý của riêng của mình. Hoặc cô ta có thể cảm nhận dâm như đàn ông. Nhưng điều đáng nói là tính nạn nhân và cách phát biểu bản ngã nam trong thơ Vi Thùy Linh đã không được nhà phê bình nam nào phát hiện ra ở đâu cả. Mà cái tính chất "dâm giai" của cô ta được cung nghinh lẹ làng lên thi đàn văn chương trong nước. Bằng những ồn ào của những người đàn ông muốn chứng tỏ bắp thịt đàn anh của mình sẽ quyết định tên tuổi các em gái trên văn đàn Việt Nam. Nguyễn Thanh Sơn thì gọi là "mẫn cảm phụ nữ tinh tế". Trần Mạnh Hảo thì cho là một "vọt trào vụt hiện bản năng". Nguyễn Trọng Tạo thì nhất định đóng mộc lên thơ cô này là "một hệ thống thẩm mỹ mới".

Nếu Vi Thùy Linh không viết những câu thơ như:

"Cái lưỡi mềm của anh nơi gan bàn chân em"

tôi nghĩ là đã chẳng bao giờ có cái gọi là “hiện tượng Vi Thùy Linh” được những đàn anh văn nghệ trong và ngoài nước khởi xướng, tung hứng ầmĩ nào là hàm ngôn (?), nào là canh tân, nào là thơ trẻ, nào là mới mẻ.

Gọi sex sells là vì thế.

Viết đến đây tôi tự mỉm cười nghĩ ngợi, không biết các đàn anh văn nghệ này sẽ phát biểu như thế nào, nếu được vào vai đàn anh văn nghệ cho một cuốn phim mới từ Hollywood: phim Tadpole. Tadpole kể chuyện một người đàn bà trung niên 40 tuổi rủ rê con trai một người bạn, một thanh niên 15 tuổi làm chuyện “trái đất vẫn xoay quanh những chiếc giường”.

Lê Thị Huệ

California 19/07/2002

bài đăng trên diễn đàn Talawas: https://talawas.org/bai/sex-sells-cam-giac-sau-khi-doc-nhung-bai-binh-tho-vi-thuy-linh-cua-cac-dan-anh-van-nghe/

———————-

1. Masters và Johnson là hai tác giả nghiên cứu về tình dục rất nổi tiếng tại Hoa Kỳ.

2. “Bạn Chơi Trong Năm” . Nguyên thủy là Playmate of The Month, “Bạn Chơi Trong Tháng” là tấm hình của một cô gái do Playboy tuyển chọn. Mỗi tháng

Playboy đăng hình một cô gái khỏa thân 36 kiểu, để phục vụ cho nhu cầu dâm của các độc giả nam .